

HAND
BAL
X-TRA

5
ethnias

RED
WOLVES

DRIE OP VIER TEGEN LUXEMBURG

Met een ruime uit-zege en een gelijkspel thuis tegen Luxemburg hebben de Red Wolves het behoud verzekerd in de hoofdkwalificatiegroep van het EK 2024. In de eerste barragewedstrijd versloeg België het Groothertogdom met 26-32. In Hasselt werd het een moeizame puntending (27-27). Opdracht volbracht, maar de glans ontbrak. In oktober wachten de EK-kwalificaties.

Er is een tijd geweest dat een confrontatie met Luxemburg een jaarlijkse traditie was, een *classico* als het ware. Ofwel ergens te lande, ofwel reisden de Belgen naar het Groothertogdom. Een plezierreisje meestal, want Luxemburg-België, of omgekeerd, was doorgaans een zondagswandeling voor onze landgenoten.

Anno 2022 is dat wel anders. Ook het Luxemburgse handbal heeft immers serieuze stappen gezet en hunkert naar kwalificatie voor een groot toernooi. Voorlopig nog zonder succes, want in hun WK-kwalificatiepoule met Far Oer, Italië en Letland verloren de *Lëtzebuergers* de sleutelwedstrijd tegen Italië met 1 doelpunt. Zo ging de volgende ronde nipt aan hun neus voorbij. Maar ... de Red Wolves waren wél gewaarschuwd: dit Luxemburg is geen zondagswandeling meer.

Au grand complet

Voor die barragewedstrijden kon Yérime Sylla zijn omzeggens sterkste ploeg opstellen. Mét doelman Jef Lettens, maar ook mét Tom Robyns, Serge Spooren, Yves Van Cosen, Nathan Bolaers, Jeroen De Beule én met Sebastien Danesi, *'la surprise du chef'* zoals de bondscoach hem op zijn persbabbel aankondigde. Van de uitgebreide selectie bleven dus enkel Simon Ooms en Quinten Colman revaliderend thuis.

Nochtans was die 'voltalligheid' niet meteen een garantie om het niveau van de vorige interlands te verbeteren. Integendeel, de Belgen gingen aarzelend van start, nerveus zelfs, wellicht wat verrast door de stugge Luxemburgse defensie en vooral door de efficiëntie van de lokale aanval. Bovendien bleek doelman Auger bij de les. Zo gebeurde het dat de Red Wolves geduldig moesten achtervolgen en pas op slag van rust gelijk konden maken (12-12).

In de tweede helft zaten ze wél onmiddellijk in de wedstrijd. Scoren ging vlotter, niet enkel vanop de flanken, en met geregeld 7 vs. 6 veldspelers ontredderde bondscoach Sylla constant de Luxemburgse defensie. Het tempo lag behoorlijk hoger, de Belgen konden sneller counteren en hadden de match al gauw onder controle. In de slotfase liepen ze in numerieke minderheid en met een parade van doelman Lettens nog uit tot 26-32.

Belangrijke uit-zege

‘Dit is een belangrijke overwinning tegen een tegenstander die sterk gemotiveerd was om tegen ons te winnen,’ aldus bondscoach Yérime Sylla. Die meteen de moeilijke start en de lange achtervolging verklaarde. ‘We hebben heel wat moeten roteren en dat heeft aanvankelijk voor wat nervositeit gezorgd. Het team moest in zijn ritme komen, de automatiseren vinden, en dat vroeg om geduld. Ook Jef Lettens moest zich aan zijn defensie aanpassen, wat aanvankelijk niet zo best lukte. We hebben het een kwartier lastig gehad, vandaar die minder goeie eerste helft. Maar ik ben uiteindelijk zeer tevreden met dit resultaat. Een bonus van zes punten voor de terugwedstrijd is goed, maar nog geen zekerheid. Toch moeten we het in Hasselt kunnen afmaken. Eerst recupereren, daarna hoop ik dat ze deze maand januari in schoonheid zullen afsluiten.’

Knap lastig in de Alverberg

In Hasselt bleef de verhoopte apotheose echter uit. Meer zelfs, de Luxemburgers legden ons aardig het vuur aan de schenen. Onze landgenoten beleefden een moeizame avond en haalden nooit het niveau van de voorbije wedstrijden. ‘Het was even aanpassen hé. Yérime Sylla is een nieuwe weg ingeslagen, of beter, hij heeft de oude weg hervat. Maar wel met een nieuwe ploeg, met jonge talenten, een team dat moet groeien. En dat voel je, zeker in de dekking,’ concludeerde Jef Lettens na affluiten.

Onze nationale doelman nummer één alludeerde daarmee op de bijwilen aarzelende communicatie met zijn defensie, waardoor Luxemburg te makkelijk bleef scoren.

België nam weliswaar meteen de match in handen en leek via 9-6 op weg naar een nieuwe vlotte zege. Bondscoach Sylla koos andermaal voor de tactiek van 7 vs. 6 veldspelers, maar door nulshots, lullig balverlies en een erg attente Luxemburgse keeper Auger, werd het 13-13 bij de rust. Na driekwart wedstrijd leidden de Luxemburgers zowaar met 18-21 en werd er op de bank even gevreesd voor een doemscenario. Een time-out bracht echter rust en bezinning, en daarna zorgde Spooren met 3 doelpunten op een rij voor orde op zaken. Jef Lettens stopte dan een strafworp, de Red Wolves namen via Delpire en Brixhe voorsprong (25-23), maar de erg opportune Luxemburgers maakten finaal opnieuw gelijk.

‘Het was natuurlijk niet onze beste wedstrijd,’ vatte Tom Robyns samen. ‘Zeker niet zoals de matches tegen Turkije en Kosovo. We hebben ons helemaal laten inslapen door de tegenstrever. Maar we hebben wel op moeilijke momenten karakter getoond en onze verantwoordelijkheid genomen. Het doel was die hoofdgroep, en in die opdracht zijn we geslaagd. We mogen terug tegen de grote jongens spelen, en dat is een fijn vooruitzicht.’

© Alain Decamps

Geslaagde maand januari

De Red Wolves zijn dus geslaagd in hun missie: primo, een volgende stap zetten op de lange weg naar WK-kwalificatie; secundo, hun plaats vrijwaren in de hoofdkwalificatiegroep van het EK 2024. Die laatste opdracht, de twee duels tegen Luxemburg, waren misschien wel cruciaal voor de toekomst van de nationale ploeg. De teneur na de thuismatch in Hasselt was dan ook eerder opluchting dan euforie.

‘Absoluut, het was geen echte bekroning dat gelijkspel. Maar anderzijds was het zo dat we echt hebben gespeeld om ons te kwalificeren,’ aldus assistent-bondstrainer Kevin Jacobs. ‘Kijk, het is een lange, vermoeiende periode geweest voor de selectie. Er waren jongens bij die al vier weken bij mekaar waren. Trainen, spelen, recupereren, wedstrijden analyseren, tactische besprekingen,... Met natuurlijk ook zware, soms vermoeiende verplaatsingen naar Griekenland, Turkije en Kosovo. Nooit in optimale omstandigheden en dat hebben de jongens fysiek moeten bekopen. Daarom heb ik er wel begrip voor dat de afsluiter tegen Luxemburg niet de verhoopte galamatch is geworden.’

Bondscoach Yérime Sylla had na het eerste duel in het Groothertogdom de verwachtingen nochtans behoorlijk hoog gesteld.

‘Dat klopt, we hadden inderdaad op een apotheose gehoopt,’ bevestigt de T2 van onze Red Wolves. ‘En aanvankelijk leek dat ook zo. We zijn toch vrij vlot uitgelopen in het eerste kwartier. Maar dan stokte het plots, missers, nulshots, zeker ook wat dubieuze beslissingen van de scheidsrechters, en dat zijn details die de wedstrijd soms doen kantelen. Jammer, maar het is dus niet de verhoopte overwinning geworden. Maar het voornaamste is dat we in oktober opnieuw kwalificatiematches spelen. En vergeet niet dat de Luxemburgers overwegend profs zijn en een makkelijker programma hadden. Ze hebben hun WK-kwalificatieronde in tornooivorm gespeeld, zonder reizen.’

Tot slot vertolkt Kevin Jacobs de mening van de hele technische staf...

‘We mogen ontzettend tevreden zijn met deze campagne. Belangrijk is niet alleen de verdere kwalificatie, maar vooral het feit dat we heel wat jongeren hebben kunnen inpassen. Vroeger dan verwacht, als gevolg van blessures en de heersende pandemie, maar zeker met succes. En dat is hoopgevend voor de toekomst van de Red Wolves. Er staat een nieuwe generatie klaar. Slotconclusie: we mogen zeker tevreden zijn.’

Cois Van Aelst

© Alain Decamps

Jan. 2022

Cover: © Alain Decamps